

Sagsomkostninger ved unødigt procesførelse

Advokatnævnet har ved en nyligt afsagt dom fået medhold i, at en advokat efter en culpabetragtning skulle erstatte nævnets sagsomkostninger til førelse af en af advokaten anlagt retssag mod nævnet – uanset at advokaten fik medhold i sagen. Dommen illustrerer vigtigheden af, at en indklaget advokat indsender partsindlæg til Advokatnævnet.

AF CECILIE HOLT NIELSEN, JURIDISK KONSULENT, ADVOKATNÆVNETS SEKRETARIAT

ADVOKATNÆVNET AFSAGDE 1. MAJ 2012 kendelse i en sag, hvor en advokat var indklaget for at have undladt at meddele klienten, at han ikke ønskede at varetage dennes sag. Sagen vedrørte et spørgsmål om erstatning for uberettiget bortvisning. Advokaten undlod at fremkomme med partsindlæg under sagens behandling ved Advokatnævnet, selvom han gentagne gange var blevet opfordret hertil, ligesom det var varslet, at sagen ellers ville blive afgjort på det foreliggende grundlag. Advokatnævnet traf herefter afgørelse på baggrund af det af klager oplyste, hvorefter advokaten fandtes at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, idet han blandt andet ikke havde oplyst, at han alligevel ikke ønskede at føre sagen. Advokaten blev i medfør af retsplejelovens § 147, stk. 1, pålagt en bøde på 10.000 kroner.

Advokaten indbragte herefter Advokatnævnets kendelse for domstolene med påstand om ophævelse af kendelsen af 1. maj 2012, idet advokaten nu gjorde gældende, at han havde påtaget sig sagen for klager betinget af klagers indbetaling af depositum på 20.000 kroner. Advokaten kunne samtidig dokumentere, at han havde meddelt klager, at han udtrådte af sagen.

Advokatnævnet tog bekræftende til genmæle over for advokatens påstand om ophævelse, idet nævnet ikke ville have tildelt advokaten en sanktion, hvis de oplysninger, der fremkom med stævningen, havde været fremme ved nævnets behandling af sagen. Advokatnævnet nedlagde derimod påstand om, at advokaten blev pålagt at betale sagsomkostninger på 17.000 kroner til nævnet, idet nævnet gjorde gældende, at søgsmålet var uforholdsmæssigt og skyldtes en tilregnelig forsømmelse hos advokaten, hvorved nævnet var blevet påført dels administrativt besvær dels omkostninger i relation til retssagen.

DOM I SAGEN

Retten afsagde i februar 2013 dom i sagen, hvorefter Advokatnævnets kendelse blev ophævet. Retten gav endvidere Advokatnævnet fuldt medhold i omkostningsspørgsmålet med henvisning til særreglen

i retsplejelovens § 318 om fastsættelse af sagsomkostninger ved en uordentlig procesførelse. Efter denne bestemmelse skal en part, som på uforsvarlig måde har foranlediget spildte møder, unødvendige udsættelser, unyttig bevisførelse eller andre overflødige processuelle skridt, erstatte modparten udgifterne herved, selvom parten i øvrigt vinder sagen. Retten fandt således, at advokaten på uforsvarlig måde havde forårsaget unødige processuelle skridt. Mens bestemmelserne i retsplejelovens §§ 312-316 bygger på et objektivi ansvar for sagsomkostninger, fastslår § 318 et culpaansvar for sagsomkostninger.

Advokatnævnet oplever ikke sjældent, at indklagede advokater ikke besvarer Sekretariatets henvendelser og/eller ikke indsender en fyldestgørende redegørelse for sagen til nævnet. Med dommen er der givet et klart signal om, at en advokat, der ikke indsender nogen oplysninger til Advokatnævnet, må påregne at skulle godtgøre nævnets omkostninger, som er forbundet med en efterfølgende anlagt retssag, uanset om advokaten i øvrigt måtte få medhold i sin påstand.

Endvidere søger Advokatnævnet sig efter fast praksis tillagt sagsomkostninger i andre sager, hvor advokater fremkommer med nye væsentlige oplysninger under en efterfølgende retssag, hvis oplysningerne allerede kunne have været fremlagt under nævnets behandling af sagen. I grove tilfælde må det forventes, at nævnet vil nedlægge påstand om erstatning af omkostninger efter retsplejelovens § 318.

Det giver anledning til at understrege vigtigheden af, at alle relevante oplysninger i klagesagen forelægges under nævnets behandling – uanset hvor grundløs man anser klagen – således at hverken advokaten eller Advokatnævnet efterfølgende skal anvende unødvendige ressourcer på sagen.

CECILIE HOLT NIELSEN
Cand.jur. Ansat i Advokatnævnets Sekretariat siden april 2012. Har en baggrund fra bl.a. Ankestyrelsen og anklagemyndigheden.

Ingen gratis omgang til ikke-medlemmer

Kan et ankenævn opkræve omkostninger for behandling af en sag, selvom den indklagede ikke er medlem, spørger advokat Tage Gøttsche indledningsvis i artiklen 'Tag ansvar for fristen' i *Advokaten* 3/13. Det korte svar på spørgsmålet er JA.

AF TUTTER BLUME, ADVOKAT OG SEKRETARIATSCHEF I HÅNDVÆRKETS ANKENÆVN

AFGØRELSER FRA HÅNDVÆRKETS ANKENÆVN og andre lignende private, godkendte klage- og ankenævn indeholder reelt to afgørelser, dels en materiel afgørelse dels en omkostningsafgørelse. Tilsvarende er der forskellige regler i love og vedtægter for de to typer afgørelser.

Den materielle afgørelse regulerer forholdet mellem forbrugeren, der har indbragt klagen for ankenævnet, og den erhvervsdrivende, som er blevet indklaget. I Håndværkets Ankenævn vil en typisk afgørelse, hvor forbrugeren får helt eller delvis medhold, gå ud på, at den erhvervsdrivende forpligtes til at afhjælpe fejl og mangler ved det udførte håndværksarbejde, alternativt betale et fastsat beløb til forbrugeren, inden en fastsat frist. Der er ikke forskel på behandlingen af den del af sagen efter, hvorvidt der er tale om erhvervsdrivende, der er tilknyttet ankenævnet via deres brancheorganisation, og som derved løbende bidrager til nævnets drift, eller erhvervsdrivende, der ikke er tilknyttet (=ikke-medlemmer).

Det er helt korrekt, som anført i Tage Gøttsches artikel, at disse afgørelser er eksigible for forbrugeren, medmindre den erhvervsdrivende foretager en aktiv handling inden 30 dage efter forkyndelsen af ankenævnets kendelse. Dette eksempelvis ved at give meddelelse til ankenævnet om, at man ikke vil være bundet af afgørelsen, jf. reglerne i Forbrugerklagelovens §§ 4 – 4d, som er at genfinde i ankenævnenes vedtægter. Jeg er helt enig i, at det er vigtigt som advo-

kat at have fokus på de nævnte frister i relation til advokatansvaret, også selvom ankenævnene vejleder parterne eller deres advokater grundigt om disse.

DET ER IKKE GRATIS AT DRIVE ET ANKENÆVN

Omkostningsafgørelsen regulerer forholdet mellem den part, der af nævnet pålægges omkostninger for sagens behandling og ankenævnet – i artiklens tilfælde forholdet mellem ikke-medlemmet og ankenævnet. Det er ikke gratis at drive et ankenævn, og i Håndværkets Ankenævn er den gennemsnitlige pris for en sags behandling

Det er logisk nok: For overhovedet at kunne blive godkendt af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som privat, godkendt ankenævn, forpligter man sig til også at behandle sager mod ikke-medlemmer.

23.125 kroner inkl. moms. Deri indgår ankenævnets udgifter til syn og skøn, til sekretariatsbehandling og til nævnsbehandling. Beløbet er for nylig hævet og fremgår af Bekendtgørelse nr. 1040 af 8/11 2012 om omkostninger ved godkendte, private klage- eller ankenævn. Sidstnævnte bekendtgørelse har hjemmel i Forbrugerklagelovens § 17, stk. 3, hvorefter ministeren blandt andet vil kunne fastsætte regler om betaling, herunder om højere betaling for ikke-medlemmer, og stk. 4 om betaling for udgifter ved udpantning.

Omkostningsafgørelsen er således en særskilt del af nævnets kendelse, som ikke vedrører de regler om eksigibilitet m.v., der er fastsat for den materielle afgørelse, og som heller ikke er underlagt samme frister.

Det er logisk nok: For overhovedet at kunne blive godkendt af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som privat, godkendt ankenævn, forpligter man sig til også at behandle sager mod ikke-medlemmer,

HÅNDVÆRKETS ANKENÆVN

Privat ankenævn, hvis vedtægter er godkendt af Erhvervs- og Vækstministeren. Nævnet behandler klager fra forbrugere og er stiftet i 2005 af Forbrugerrådet og Parcelhusejernes Landsforening samt Håndværksrådet på vegne af DS Håndværk & Industri, Danske Malermestre, Dansk Håndværk, Danske Anlægsgartnere og Kristelig Arbejdsgiverforening. Brancheorganisationerne står sammen om driften af nævnet og har i alt ca. 5.000 medlemsvirksomheder. Læs mere på www.hvanke.dk.

selvom det jo ikke er med dét formål, at brancheorganisationerne opretter og drifter et ankenævn. Det er forbrugeren, der er herre over, om sagen mod ikke-medlemmet behandles i ankenævnet, uanset om den erhvervsdrivende erklærer ikke at ville underkaste sig ankenævnets vedtægter og afgørelse. Derfor må ankenævnet logisk også have adgang til at opkræve et sagsgebyr, der dækker omkostningerne herved. Sagsgebyret har jo ikke pønål karakter.

Støtte til dette synspunkt kan da også findes i Folketingets behandling af den oprindelige forbrugerklagelov (efter den første i 1988), L 179 i samlingen 2002-03, hvoraf bl.a. fremgår: "Endvidere er det hensigten at sikre, at de erhvervsdrivende, som ikke ønsker at deltage i finansieringen af et privat klagenævns drift, skal betale for en sags behandling" ... "De erhvervsdrivende, som ikke løbende bidrager til nævnets drift, skal kunne afkræves et højere beløb. Beløbet vil også omfatte de mere generelle omkostninger, der er forbundet med den konkrete sag...". Dette princip er underbygget ved ovennævnte omkostningsbekendtgørelse og ved indførelsen af direkte udpantningsret for sagsgebyrerne.

Og endelig: Skulle et ikke-medlem efterfølgende få ændret nævnets kendelse ved domstolene, er ankenævnet forpligtet til at tilbagebetale sagsgebyret til denne, jf. § 31, stk. 6, i vedtægter for Håndværkets Ankenævn.

Engelske advokater

Kontakt:

Steen Rosenfalck

Partner

T +44 20 7553 9931

E sr@millerrosenfalck.com

I www.millerrosenfalck.com

MILLER ROSENFALCK

European Business Lawyers

MARTENSEN ♦ WRIGHT

Helping Danish business expand to the US since 1995

- Visa
- Selskabsetablering og selskabsret
- Ansættelsesforhold
- Tvistløsning
- Immaterialret
- Erhvervslivets aftaler
- Agreements that grow your clients' business

Danmark: www.martensen-wright.dk • +45 70 20 02 09 • United States: www.martensenwright.com • +1 916 448 9088